FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

fremsat den 6. juni 2002 [1]

1. I den foreliggende traktatbrudssag mod Den Franske Republik har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

1) Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået [2], idet den ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

2. I henhold til direktivets artikel 16 udløb gennemførelsesfristen den 14. marts 2000.

3. Stk. 1 i denne bestemmelse har følgende ordlyd: »Medlemsstaterne vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for senest den 14. marts 2000 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.« Da Kommissionen på dette tidspunkt ikke havde modtaget underretning fra den franske regering om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, tilstillede Kommissionen regeringen en åbningsskrivelse den 8. august 2000. Ved skrivelse af 16. november 2000 fra Frankrigs Faste Repræsentation svarede den franske regering, idet den henviste til, at der var udarbejdet et foreløbigt lovforslag til gennemførelse af direktivet. Den 24. januar 2001 fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse over for Den Franske Republik, som inden for en frist på to måneder skulle gennemføre direktivet.

4. Det er ubestridt, at de nødvendige love og administrative bestemmelser ved fristens udløb ikke var vedtaget. Den franske regering henviste under retsforhandlingen til, at lovgivningsprocessen var i gang. Efter Domstolens faste praksis skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, imidlertid vurderes på baggrund af forholdene, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse [3]. Der foreligger herefter et traktatbrud, eftersom det er ubestridt, at direktivet på dette tidspunkt ikke var gennemført i fransk ret.

1 — Originalsprog: tysk.
2 — EFT L 77, s. 36.
3 — Jf. i denne retning dom af 7.5.2002, sag C-364/00, Kommissionen mod Nederlandene, Sml. I, s. 4177.

Sagens omkostninger

5. I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Conclusion

6. Jeg foreslår derfor, at Domstolen træffer følgende afgørelse:

»1) Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, idet den ikke har sat de love og administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.